

## عنوان مقاله:

سنجش و تعیین مناسب ترین محور جهت تبدیل شدن به پیاده راه در شهر کرمان حد فاصل خیابان امام جمعه تا خیابان شفا با استفاده از GIS

## محل انتشار:

دوفصلنامه جغرافیا و توسعه فضای شهری، دوره 5، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

## نویسندگان:

علی اصغر عبدالمهی - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران

شیمای هولاکویی - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، واحد کرمان، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمان، ایران

## خلاصه مقاله:

پیاده راه ها، مکان هایی برای حضور و مشارکت شهروندان در زندگی جمعی شان هستند. شهرها در گذشته از قابلیت پیاده مداری بالایی برخوردار بودند اما به دنبال انقلاب صنعتی و سلطه اتومبیل در شهرها این موضوع به فراموشی سپرده شد. از آنجا که مهم ترین کارکرد پیاده راه ها تعاملات اجتماعی، توسعه پایدار شهری، ایجاد حوزه های امن با کاربری های مختلط است از این رو نیاز به برنامه ای هدفمند برای توسعه این گونه فضاها در شهرهای امروزی وجود دارد. این پژوهش از نظر هدف کاربردی و از نظر ماهیت از نوع تحقیقات قیاسی است. داده های مورد استفاده ترکیبی از داده های کمی و کیفی می باشند. به منظور جمع آوری داده ها، ابتدا به جمع آوری ادبیات علمی در خصوص ماهیت پژوهش شده و سپس نظریه ها، رویکردهای موجود و تجربیات جهانی در خصوص پیاده راه و همچنین برداشت های میدانی، طبقه بندی و مورد تحلیل قرار داده شده است و با هدف دستیابی به مناسب ترین محور جهت تبدیل شدن به پیاده راه، واقع در لوپ میدان آزادی تا بلوار فارابی شهر کرمان، با استفاده از شاخص های امنیت، اختلاط کاربری، همجواری، دسترسی به حمل و نقل عمومی، طول و عرض خیابان با استفاده از تحلیل سلسله مراتبی AHP و سیستم GIS انجام می شود. نتایج این تحقیق نشان می دهد که از بین محورهای مورد مطالعه، حد فاصل خیابان امام جمعه تا خیابان شفا شهر کرمان خیابان پرستار و امام جمعه با ارزش وزنی بیش از 5 مستعدترین محورها جهت تبدیل شدن به پیاده راه می باشند.

## کلمات کلیدی:

پیاده راه، تحلیل سلسله مراتبی، سیستم GIS، مکان یابی.

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/992943>

